

Pak však se mohlo při rozhodování žal. úřadu jednati výlučně o výkon jeho dozorčí moci. Na takovýto výkon nemá však strana, jak nss ustáleně judikuje (srov. na př. Boh. A 5748/26) nároku a nemůže tudíž odepřením tohoto výkonu porušeno býti subj. právo strany. Při tom jest zcela lhostejno, zda snad skutečně postupem nižších stolic byl zákon porušen, a byl by tu býval důvod pro zakročení úřadu, neb i v takovémto případě jest zcela ponecháno na vůli úřadu, zda svého dozorčího oprávnění chce použítí či nikoliv, a nenastává odepřením i objektivně záhodného zákroku porušení subj. práv strany.

Č. 9095.

Pojištění nemocenské (Slovensko): * Následky, stanovené v § 14/3 zák. čl. XIX:1907 nestihají zaměstnavatele, jenž svého zaměstnance, vystoupivšího ze zaměstnání, odhlásil včas u pokladny ústně.

(Nález ze dne 3. března 1931 č. 3308).

Prejudikatura: Boh. A 7674/29.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Nitře proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem z 19. září 1924 nevyhovělo předsednictví okr. dělníky pojišťující pokladny v Nitře žádosti Františka M., rolníka v Ú., aby mu byly odepsány nemocenské pojistné příspěvky za Jana P. za období od 1. října 1923 do 13. června 1924 s odůvodněním, že jmenovaný svého zaměstnance Jana P. opožděně odhlásil a proto podle § 14 zák. čl. XIX:1907 byly příspěvky až do skutečného odhlášení, t. j. 13. září 1924, právem předepsány. Z tohoto výměru se zaměstnavatel odvolal. Okresní úřad v Nitře výměrem z 8. února 1928 nevyhověl odvolání zaměstnavatelovu. Min. soc. péče nař. rozhodnutím vyhovělo však dalšímu odvolání zaměstnavatelovu a zrušivši výměr okr. úřadu, zprostito zaměstnavatele od zaplacení požadovaných příspěvků. — — —

O stížnosti, kterou na toto rozhodnutí podala okr. nemoc. pojišťovna v Nitře, jako právní zástupkyně okresní dělníky pojišťující pokladny v Nitře, uvážil nss toto:

Podle § 14 odst. 1 zák. čl. XIX:1907 jest zaměstnavatel povinen vystoupení zaměstnanců, pojistné povinnosti podrobených, ze zaměstnání, rovněž i zastavení provozu podle předpisů v této příčině stávajících (§ 19) do osmi dnů od výstupu ze zaměstnání, pokud se týče od zastavení provozu oznámiti okresní dělníky pojišťující pokladně. Odstavec 3. téhož paragrafu pak ustanovuje, že zaměstnavatel, opomene-li ohlásiti vystoupení v zákonné lhůtě, jest povinen úplně ze svého zaplatiti příspěvky až do skutečného odhlášení... Dle § 19, jenž v § 14 odst. 1 je citován, stanoví Státní úřad pro pojištění dělníků podrobná pravidla o veškerých přihláškách a odhláškách... a o postupu, který při jich vystavování se má zachovávat.

Aplikuje cit. ustanovení na daný případ, vyslovil žal. úřad v nař. rozhodnutí právní názor, že zaměstnavatel se uvaruje následků cit. § 14 odst. 3, když odhlášení zaměstnance se stane v zákonné lhůtě u pokladny ústně. Proti tomuto právnímu názoru stojí stížnost námitkou, že písemná forma není sice v § 14 výslovně předepsána, že však státní pojišťovací úřad podle zmocnění daného mu cit. §em 19 zák. čl. XIX:1907 v § 8 svého nař. č. 2500/1908 stanovil, že zaměstnavatel jest povinen svého vystupujícího zaměstnance u pojišťovny na tiskopise k tomu určeném během osmi dnů z pojištění odhlásiti. Poněvadž je nesporno, že se v daném případě odhláška tímto způsobem nestala, neodhlásil prý zaměstnavatel svého zaměstnance způsobem, který by bylo možno považovati za řádné odhlášení podle platných zákonných předpisů, stihá jej prý proto závazek ve smyslu § 14 odst. 3 zák. čl. XIX:1907 zaplatiti pojišťovně příspěvky až do skutečného odhlášení, jež se stalo až 13. září 1924. — Stížnosti nelze dáti za pravdu.

Vzhledem k tomu, že dle § 60 zák. čl. XIX:1907 členství a s ním i nárok na nemoc. podporu u členů podrobených pojištění zaniká dnem, kterého vystoupí ze zaměstnání, není závazek platiti příspěvky i po skončení pojistného poměru, uložený nedbalému zaměstnavateli §em 14 odst. 3 již korelatem nemocenského pojištění, nýbrž pouhým předpisem pořádkovým, sledujícím účel, aby pokladně byla zajištěna nutná evidence členů. Tomuto účelu jest nepochybně vyhověno tím, když v zákonné lhůtě zaměstnavatel oznámí pokladně ukončení pojistného poměru. Že by se tak nemohlo státi ústně, nelze tudíž dovoditi z účelu, který zmíněný § 14 odst. 3 sleduje. I znění tohoto předpisu: »opomen-li zaměstnavatel ohlásiti vystoupení v zákonné lhůtě« mluví pro výklad, že zákon tu míní stihati jen opomenutí včasné odhlášky. I když cit. nařízení Státního úřadu pro pojištění dělníků, vydané podle § 19 zák. čl. XIX:1907, určilo, aby odhlášky byly podávány na tiskopisech pokladny, neplyne z toho ještě, — ježto zákon sám takovéto sankce nevyslovuje, — že by o odhlášce, jež se stala bez použití těchto tiskopisů, platila domněnka, že se vůbec nestala, a že by zaměstnavatele, jenž se zmíněným formelním předpisem neřídil, stihaly následky citovaného § 14 odst. 3. Pokladna může zajisté požadovati, aby odhláška co do formy vyhovovala požadavkům určeným zmíněným nařízením, následky cit. předpisu § 14 nenastávají však již tenkrát, nevyhovuje-li odhláška co do formy těmto pravidlům, nýbrž tehdy, nebyla-li podána vůbec. Nemohl proto nss shledati, že by námitky uplatňované proti shora uvedenému názoru žal. úřadu, byly odůvodněny. — — — — —

Č. 9096.

Učitelstvo. — Řízení před nss-em (Slovensko):
* Výrok min. zeměd., jímž odpírá platiti učitelé na erární škole substituční požitky, požadované na zemědělském eráru jakožto vydržovateli školy, není rozhodnutím ve smyslu § 2 zák. o ss.

(Nález ze dne 4. března 1931 č. 3170.)